

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 376 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram for 2013

og med Rådets udtalelse om Finlands konvergensprogram for 2012-2017

{SWD(2013) 376 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram for 2013

og med Rådets udtalelse om Finlands konvergensprogram for 2012-2017

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2 og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1, som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen³,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet⁴,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge EU's potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) På baggrund af Kommissionens forslag vedtog Rådet den 13. juli 2010 en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁵, som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2013) 376 final.

⁴ P7_TA(2013)0052 og P7_TA(2013)0053.

⁵ Rådets afgørelse 2013/208/EU af 22.4.2013.

- (3) Den 29. juni 2012 vedtog stats- og regeringscheferne en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på nationalt plan og på EU-plan samt i Euroområdet under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.
- (4) Den 6. juli 2012 vedtog Rådet en henstilling om Finlands nationale reformprogram for 2012 og afgav en udtalelse om Finlands opdaterede konvergensprogram for 2011-2015.
- (5) Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse⁶, som markerer starten på det europæiske semester i 2013 for samordning af den økonomiske politik. Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen ligeledes på basis af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen⁷, hvori Finland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybdegående undersøgelse.
- (6) Den 14. marts 2013 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne med henblik på sikring af finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånemuligheder for erhvervslivet, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.
- (7) Den 10. april 2013 offentliggjorde Kommissionen resultaterne af sin dybdegående undersøgelse for Finland⁸, jf. artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Kommissionens analyse førte til den konklusion, at Finland oplever makroøkonomiske ubalancer, som kræver overvågning og politisk handling. Navnlig bør der holdes et godt øje med den betydelige forværring af de løbende poster og de svage eksportresultater som følge af den industrielle omstrukturering, samt faktorer i forbindelse med både den omkostningsrelaterede og den ikkeomkostningsrelaterede konkurrenceevne.
- (8) Den 18. april 2013 afleverede Finland sit konvergensprogram for 2013 for perioden 2012-2017 og sit nationale reformprogram for 2013. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (9) Baseret på vurderingen af konvergensprogrammet for 2013 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at Finlands offentlige finanser generelt er sunde, og at der er truffet foranstaltninger til at øge indtægterne og begrænse udgifterne med henblik på at bevæge sig i retning af den mellemfristede målsætning. Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for programmets budgetmæssige fremskrivninger, er realistiske. Fremskrivningerne for væksten i 2013 svarer til Kommissionens forårsprognose, hvorimod dem for 2014 ligger 0,6 procentpoint højere end i Kommissionens prognose. Hensigten med den budgetstrategi, der er skitseret i programmet, er at opnå balance i de offentlige finanser og bringe den offentlige gældskvote på nedadgående kurs senest i 2015. Programmet omfatter en ændring af den mellemfristede målsætning fra 0,5 % af BNP til -0,5 % af

⁶ COM(2012) 750 final.

⁷ COM(2012) 751 final.

⁸ SWD(2013) 123 final.

BNP. Den nye mellemfristede målsætning er i overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpakten. Ifølge programmet forventes den mellemfristede målsætning at blive indfriet i 2014 og at blive opretholdt indtil 2017. Med udgangspunkt i den (genberegnete) strukturelle saldo på baggrund af oplysningerne i programmet, indfrie Finland ikke sin tidligere mellemfristede målsætning i 2012, og vil ikke indfri den nye mellemfristede målsætning i 2013. Ifølge programmet forventes den (genberegnete) strukturelle saldo at forbedres fra -1 % af BNP i 2012 til -0,9 % af BNP i 2013. Mellem 2014-2017 vil den ligge mellem -0,6 % og -0,7 % af BNP. I 2012 steg Finlands nettoudgifter med 0,4 %, hvilket er under udgiftsbenchmarket. Idet væksten i det reale BNP i 2012 var negativ anses den lave strukturelle tilpasning for at være tilstrækkelig. I 2013 vil Finlands (genberegnete) strukturelle saldo blive forbedret, og nettoudgifterne forventes kun at afvige med 0,1 % af BNP fra udgiftsbenchmarket. I lyset af det store outputgab i Finland anses det for at være passende. I 2014 forventes Finlands (genberegnete) strukturelle saldo at bedres yderligere, idet den når -0,6 % af BNP og dermed er tilpas tæt på den mellemfristede målsætning (desuden forventes Finland i henhold til Kommissionens forårsprognose at nå den i 2014). Overordnet set betyder det, at Finland er i overensstemmelse med den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten. Den offentlige konsoliderede bruttogæld lå på 53 % af BNP i 2012 og forventes ifølge programmet at forblive under 60 % af BNP i løbet af programperioden. Ifølge programmet forventes gælds niveauet at falde mellem 2016 og 2017. Den største finanspolitiske udfordring er fortsat bæredygtigheden på lang sigt. Som følge af den aldrende befolkning er der konstateret et holdbarhedsgab i forbindelse med pensioner, sundhed og langtidspleje, som kræver konstant overvågning.

- (10) Produktivitetsvæksten i de offentlige tjenester svarer ikke til produktivitetsvæksten i resten af økonomien, mens byrden i forbindelse med en aldrende befolkning er stigende. Principperne til en kommunalreform er vedtaget, men sammenlægningerne stadig frivillige, selv om staten vil sørge for at skabe finansielle incitamenter. Den igangværende reform af social- og sundhedstjenesterne forventes ikke at føre til væsentlige reduktioner i det aktuelle antal sundhedsdistrikter.
- (11) Der er gennemført foranstaltninger med sigte på at nedbringe ungdoms- og langtidsledigheden, f.eks. indførelsen af en ungdomsgaranti, det midlertidige kompetenceprogram for unge og pilotprogrammet for langtidsledige. Disse blev i 2013 suppleret med yderligere finansielle midler til praktikpladser som led i ungdomsgarantien, hvilket hilses velkomment i lyset af den forventede stigning i arbejdsløsheden. Disse foranstaltninger mangler nu blot at blive gennemført med et klart fokus på at forbedre kvalifikationsniveauet og målgruppernes stilling på arbejdsmarkedet. Det er væsentligt at forøge ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens for at sikre de offentlige finansers holdbarhed og opfylde den kommende efterspørgsel efter arbejdskraft i fremtiden. Andelen af befolkningen i den erhvervsaktive alder i Finland er faldende. Der er vedtaget flere foranstaltninger til at begrænse adgangen til tidlig tilbagetrækning, bl.a. at hæve alderskravet for adgangen til deltidspension, at fjerne muligheden for nedsat pension og hæve aldersgrænsen for tilbagetrækning efter ledighed. Den forventede levetid er dog steget hurtigere, end det var forudset i pensionsreformen af 2005, og derfor kan den nuværende lovbestemte pensionsalder med tiden vise sig at være for lav og pensionen utilstrækkelig. I programmet har regeringen forpligtet sig til at hæve den effektive pensionsalder til 62,4 år i 2025, hvilket er lavt i betragtning af den forventede levealder og de demografiske udfordringer. Gennemførelsen af disse vedtagne foranstaltninger er fortsat en prioritet på kort sigt.

- (12) De reguleringsmæssige hindringer i Finlands servicesektor er stadig restriktive og markedskoncentrationen er høj i visse vigtige sektorer, f.eks. i detailsektoren. De planlagte ændringer af konkurrencelovgivningen hvad angår visse dagligvarekæders dominerende stilling, målsætningerne i programmet for sunde konkurrencevilkår hvad angår øget overvågning i sektoren, og fjernelsen af de unødvendige barrierer for konkurrencen i den eksisterende lovgivning, f.eks. fysisk planlægning og byggeri, bør bidrage til at løse de aktuelle problemer. Sammenlægningen af konkurrencemyndigheden og forbrugeragenturet og den planlagte forøgelse af deres budget og tildelingen af flere beføjelser til også at **omfatte konkurrencemæssig neutralitet mellem offentlige og private enheder**, bør generelt øge effektiviteten af og fordelene ved konkurrencepolitikken. Bøderne for overtrædelse af konkurrencelovgivningen i Finland har traditionelt været lave, og den undersøgelse, der er planlagt i 2013, bør skabe grundlag for yderligere reformer for at forbedre deres afskrækkende virkning.
- (13) Produktivitetsvæksten i Finland halter fortsat efter lønudviklingen, samtidig med at den internationale konkurrenceevne er svagere, hvilket ses af faldet i eksportmarkedsandele i den finske eksport. Samtidig med at investeringerne i forskning, udvikling og innovation fortsat er høje, er der fortsat en stor udfordring i forbindelse med omstillingen af forskning til innovation og nye hurtigtvoksende virksomheder, der kan trænge ind på de hurtigtvoksende eksportmarkeder og styrke den internationale konkurrenceevne. På kort sigt bør Finland gennemføre den nyligt vedtagne politik og foranstaltninger til at forbedre forsknings- og innovationssystemet, f.eks. den nye handlingsplan, og fremsætte forslag til yderligere reformer, hvor det er relevant, på baggrund af eksisterende vurderinger og den fremsynsrapport, der er under udarbejdelse. Priserne på energi og arbejde er udpeget som nogle af de inputpriser, der øger omkostningerne i den finske produktion. De senere års lønstigninger har været begrænsede på grund af den aktuelle trepartslønoverenskomst, som udløber i 2013. Det er derfor bekymrende, at der endnu ikke er indgået en ny aftale mellem arbejdsmarkedets parter.
- (14) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Finlands økonomiske politik. Den har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram og fremlagt en dybdegående undersøgelse. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Finland, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Den Europæiske Union, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. Dens henstillinger under det europæiske semester er afspejlet i henstilling 1-5 nedenfor.
- (15) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået Finlands stabilitetsprogram, og dets udtalelse⁹ afspejles især i henstilling 1 nedenfor.
- (16) På baggrund af resultaterne af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået Finlands nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer afspejles i henstilling 3, 4 og 5 nedenfor.
- (17) Som led i det europæiske semester har Kommissionen også foretaget en undersøgelse af den økonomiske politik i hele euroområdet. På baggrund af denne undersøgelse har

⁹ I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

Rådet fremsat specifikke henstillinger til de medlemsstater, der har euroen som valuta. Finland bør også sikre en fuldstændig og rettidig gennemførelse af disse henstillinger,

HENSTILLER, at Finland i perioden 2013-2014 træffer følgende foranstaltninger med henblik på at:

1. fortsætte en væksthæmrende finanspolitik og bevare en sund finanspolitisk stilling som planlagt for at sikre overensstemmelse med den mellemfristede målsætning i løbet af programperioden. Fortsat foretage årlige vurderinger af omfanget af det aldringsrelaterede holdbarhedsgab og tilpasse offentlige indtægter og udgifter i overensstemmelse med de langsigtede mål og behov. Sikre omkostningseffektiviteten i og bæredygtigheden af langtidsplejen og rette større fokus på forebyggelse, rehabilitering og selvhjælp
2. sikre effektiv gennemførelse af de igangværende administrative reformer af kommunestrukturen for at skabe produktivitet og udgiftsbesparelser i forbindelse med offentlige tjenesteydelser, herunder social- og sundhedstjenester
3. træffe yderligere foranstaltninger for at øge beskæftigelsen blandt ældre arbejdstagere, bl.a. ved at forbedre deres beskæftigelsesegnethed og mindske muligheder for tidlige tilbagetrækning samt afstemme den laveste lovbestemte pensionsalder med den øgede forventede levetid. Gennemføre og nøje overvåge virkningerne af de igangværende foranstaltninger til at forbedre de unges og langtidslediges stilling på arbejdsmarkedet med særligt fokus på udviklingen af arbejdsrelevante kompetencer
4. fortsætte indsatsen for at styrke konkurrencen på produkt- og tjenestemarkederne, navnlig i detailsektoren, ved at gennemføre det nye program for fremme af sund konkurrence
5. stimulere Finlands evne til at levere innovative produkter og tjenester og højvækstvirksomheder i et miljø i hastig forandring og fortsætte den industrielle diversifikation i retning af mindre energiintensive sektorer. bidrage til tilpasningen af reallønnen til produktivitetens udviklingen i betragtning af den aktuelle situation med lav vækst, samtidig med at arbejdsmarkedets parter roller respekteres og i overensstemmelse med national praksis.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*